

[Bertel Dahlgaard.]

politik, og det ærede medlem sagde, han ville være meget lykkelig, hvis jeg kunne tænke mig at tiltræde hele denne tankegang. Det kan jeg godt sige det ærede medlem, at det kan jeg ikke. Jeg har ikke den allerringeste tro eller tillid til, at Danmark er i stand til at føre en aktiv handelspolitik som den, Pürschel i sin tid som ordfører for det konservative folkeparti anbefalede, men jeg sætter mig ind i den tankegang, at man nu vil føre en aktiv handelspolitik, hvad det ærede medlem altså er tilhænger af.

Ja, men så må det dog være det rene vanvid på forhånd at beslutte sammen med regeringen at gennemføre dette lovforslag, det skal være sikret i forvejen, og så tager man til Genève. Hvis man vil føre en aktiv handelspolitik, må man komme til Genève og sige: hvis vi ikke opnår de og de ting, forhøjer vi vore toldsatser. Det andet er jo — ja, man kan ikke engang finde ord til karakterisering af et sådant hul i tankegangen.

Jeg skal dernæst sige et par ord i anledning af det ærede medlem hr. Poul Møllers udtalelser iøvrigt. Det ærede medlem fandt det utroligt, at det ikke kunne gå ind i hjernen på andre mennesker, at den told, man havde forud for krigen som væggtold, må føres à jour. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Møller, der talte om, at visse ting skulle være hellige, at jeg har aldrig anerkendt, at de tekstiltoldsatser, vi havde før krigen, var sakrosankte, disse tekstiltoldsatser, som i høj grad har været medvirkende til op gennem tiden at modvirke tekstilindustriens rationalisering og specialisering herhjemme; man lagde sig til hvile på et teknisk stade, som disse toldsatser var medvirkende til at opretholde.

På endnu et punkt slår min fatteevne klik. Det ærede medlem siger, at der ikke er noget i vejen for, at disse to ting kan forenes: at man begrænser indførslen, og at samtidig udlandet bærer tolden. Det ærede medlem sagde, at det var da klart, at så ville udlandet blive nødt til at sælge til lavere priser. Ja, det er rigtigt; men når der sælges til lavere priser, beskyttes den danske industri jo ikke.

Med hensyn til det ærede medlem hr. Lars P. Ssens udtalelse om den fordyrelse, der eventuelt ville komme, tror jeg heller

ikke, min fatteevne slår til; det var for indviklet, hvad det ærede medlem sagde. Men jeg skal prøve at forenkle sagen. Hvis man kan gå ud fra, at forhøjelsen på de 30 mill. kr. betyder en samlet forhøjelse for forbrugerne på mellem 60 og 70 mill. kr., skal vi sige 70 mill. kr. — jeg tror, det er meget, meget nøgternt anslået — er det ganske ligetil, at de 30 mill. kr. går i statskassen, og de 40 mill. kr. går til fordyrelse af den indenlandske produktion eller til avancer. Så simpelt og ligetil er det.

I denne forbindelse må jeg måske sige til den højtærede finansminister, der var glad for, at jeg nu standsede ved de 60—70 mill. kr., medens jeg tidligere havde nævnt 90 mill. kr., at der ikke er nogen modsætning imellem disse tal. Da jeg i sin tid — vist i en radiodiskussion — sagde 90 mill. kr., var det udfra lovforslaget, betragtet som lovforslag; men jeg har ingen interesse i her i dag at stå og foregøgle noget, som ikke er rigtigt. Jeg erkender, at dersom man ophæver deponeringsordningen, vil det sandsynligvis ikke blive 90 mill. kr., men omkring 70 mill. kr., forbrugerne vil komme af med.

Jeg skal slutte med at sige, at den højtærede finansminister var så venlig at takke mig for min tale her i dag. Jeg ved ikke, om jeg lige så venligt må have lov til at takke for takken — jeg mener, den var velfortjent.

Efter det, der er foregået her i dag, kan man vist ikke sige, at dette lovforslag er ført frem under store fanfarer. Da jeg hørte det ærede medlem hr. Weikop, havde jeg næsten indtryk af, at der blæstes en svag retræte, der lød som ekko af toner i baggrunden, i det ærede medlems parti. Men lad os nu se. Jeg er overbevist om, at dette lovforslag vil få en meget grundig og saglig behandling i udvalget.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard siger, at han ikke er enig med den højtærede finansminister i, at vi kun har opnået lidt ved toldforhandlingerne i Annecy. Jeg er enig med den højtærede finansminister. Det var meget lidt, Danmark opnåede, og det har jeg udtrykt ved en tidligere lejlighed her i tinget. Jeg anbefaler den højtærede finansminister at studere Annecyprotokollen lidt nærmere